

[Formanden.]**3) Første behandling af:**

Forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter. (Ophævelse af adgangen til at oprette boligsparekontrakter).

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, lov om særlig indkomstskat m.v. og lov om beskatning ved sammenslutning af aktieselskaber m.v. (Ændring af beskatningsprocenterne m.v.).

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste formanden til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.40.

13. møde.

Tirsdag den 16. oktober kl. 13.30.

Formanden: I skrivelse af 10. d.m. anmoder økonomiministeren om, at der af folketinget må blive foretaget nyvalg af et medlem til at indtræde i *repræsentantskabet for Danmarks Nationalbank* for den resterende del af den nuværende funktionsperiode indtil den 31. marts 1976, efter at medlem af folketinget Orla Møller er udnævnt til forsvarsminister.

Fra medlem af folketinget *Lis Møller* har jeg modtaget meddelelse om, at hun som følge af deltagelse i De Forenede Nationers generalforsamling ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor hun anmoder om orlov på grund af midlertidig udsen-

delse i offentligt hverv fra og med den 4. november samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

De af folketinget valgte statsrevisorer har afgivet beretning om sagen vedrørende den såkaldte „Fristad Christiania“. Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslaget (nr. 23) findes i tillæg A. sp. 385, fremsættelsen i tidenden sp. 325).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.

(Lovforslaget (nr. 15) findes i tillæg A. sp. 453, fremsættelsen i tidenden sp. 322).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johan Nielsen: I den første halvdel af 1950'erne var det færøske erhvervsliv i en elendig forfatning. Vi havde mistet de fleste skibe under anden verdenskrig, og de, som vi havde tilbage, var håbløst forældede. Det stod alle klart, at skulle man kunne leve på Færøerne, var det nødvendigt at forny fiskerflåden. Derfor besluttede man at oprette et realkreditinstitut til fornyelse af den færøske fiskerflåde, og loven herom blev vedtaget den 1. marts 1955.

Denne lov viste sig at have en meget gunstig virkning, og der blev foranstaltet for-

[Johan Nielsen.]

skellige andre ting, som hjalp med til at forny fiskerflåden. Loven blev fornyet i 1964 og igen i 1968, og med det lovforslag, som i dag ligger på bordet, sker der kun en forlængelse af den sidste lov.

Der er sket en rivende udvikling, siden den første lov trådte i kraft, og jeg skulle tro, at de, som har været på Færøerne og har set de fremskridt, der er sket, må fryde sig over, at pengene er blevet benyttet så godt, for der er næppe noget sted i verden, hvor udviklingen har været så gunstig som hos os. Derfor er jeg som færing meget taknemlig for dette lovforslag. Jeg skal lige understrege, at vi lever i en tid, hvor priserne er steget meget, og hvor skibene er nogle helt andre end dem, man brugte for en halv snes år siden. Mange af dem er faktisk flydende fabrikker, så det er forståeligt, at man nu har forhøjet garantirammen på de 50 mill. kr., som beløbet blev hævet til, sidste gang loven blev fornyet, til 75 mill. kr.

Jeg siger ministeren tak, fordi lovforslaget er blevet fremsat, og jeg skal tilsige socialdemokratiets velvillige behandling.

Clara Munck: Den konservative folketingsgruppe vil medvirke til dette lovforslags hurtige gennemførelse.

Christophersen: Jeg kan på venstres vegne anbefale lovforslaget til gennemførelse.

Grethe Philip: Ingen kan have været på Færøerne uden at føle en meget stor beundring for færingerne, som under de yderst vanskelige klimatiske forhold har formået ved en stor indsats fra generation til generation ikke blot at overleve som befolkning, men også stadig at forbedre deres levestandard. Jeg vil gerne sige specielt i anledning af hr. Johan Nielsens bemærkning, at vi, der her fra folketinget har været deroppe, med meget stor glæde har set den udvikling, der har fundet sted.

Jeg mener, vi fra dansk side ikke kan yde støtte til færingerne i en bedre form end netop som støtte til investering i det færøske erhvervsliv. Det er jo det, vi gør i form af denne statsgaranti. Jeg synes også, det skal siges her, at der endnu ikke har været noget tab på den garanti, man har påtaget sig.

Mit parti, det radikale venstre, kan tilslutte sig det foreliggende lovforslag om at forlænge garantiordningen og at udvide garantirammen til 75 mill. kr. Jeg går ud fra, at der senere under udvalgsbehandlingen kan blive mulighed for at komme ind på den rentestøtte, jeg mener der også ligger i forslaget, men jeg har allerede givet udtryk for, at vi fra mit partis side stiller os meget positivt til forslaget.

Poul Dam: Jeg kunne for så vidt nøjes med at tilslutte mig de positive bemærkninger, som andre ordførere har fremsat om det foreliggende lovforslag, men jeg vil dog gerne med udgangspunkt i forslaget komme med et lille hjertesuk. Jeg mener, vi her i folketinget beskæftiger os for lidt med Færøerne. Det er klart, at med den færøske hjemmestyreordning, som jeg er glad for, er det først og fremmest Færøernes eget anliggende, hvordan udviklingen bliver, men Færøerne er et kapitalfattigt område, og jeg mener, vi fra dansk side bør gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at afhjælpe denne kapitalfattigdom, således at det færøske erhvervsliv kan udvikle sig, og således at den færøske levestandard kan nå op på et rimeligt niveau i forhold til den danske.

Vi har gjort for lidt. Det hænger måske i nogen grad sammen med, at meget af den danske politik over for Færøerne lægges af statsministeriets rådgivende udvalg, som jo ikke har nogen politisk deltagelse. Jeg ville i og for sig være glad, hvis man ved lejlighed ville tage spørgsmålet op, om vi her i folketinget kunne få et nærmere samarbejde med Færøernes lagting om de områder, vi har fælles, og hvor Danmark forhåbentlig er i stand til at række Færøerne en hjælpende hånd.

Budgetministeren (Heinesen): Jeg er glad for at kunne takke alle ordførere for en meget velvillig behandling af lovforslaget. De betragtninger, der blev fremført af hr. Johan Nielsen og fru Grethe Philip, er jeg ganske enig i. Jeg tror, hr. Poul Dams bemærkninger havde en anden adresse, og derfor skal jeg ikke gå ind på dette spørgsmål i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter. (Ophævelse af adgangen til at oprette boligsparekontrakter).

(Lovforslaget (nr. 14) findes i tillæg A. sp. 89, fremsættelsen i tidenden sp. 62).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Knud Damsgaard: Den ordning vedrørende boligsparekontrakter, som nu foreslås ophævet, blev indført med virkning fra 20. juni 1970, og der var mange, der da forestillede sig, at man her åbnede en god adgang for ungdommen til at spare op til boliganskaffelse. Dette at sikre ungdommen en rimelig og let adgang til en fornuftig bolig er da også fortsat et anliggende, som socialdemokratiet i sin boligpolitik vil søge tilgodeset bedst muligt.

Vi tror dog ikke på, at opsparingsordninger af den art, vi her beskæftiger os med, udgør det rette middel til at opnå målet. I socialdemokratiet tror vi ikke på, at denne boligopsparingsordning så lidt som tidligere eksisterende præmierede opsparingsordninger har tjent den egentlige hensigt.

Dertil kommer, at vi aldrig har lagt skjul på, at vi er modstandere af at lade skatteyderne betale statsstøtte til folk, der flytter deres penge fra én konto til en anden, eller til folk, som alligevel ville have sparet op. De erfaringer, man har samlet på dette område, viser tydeligt, at det er en dårlig måde at fremme opsparingen på. Der er i princippet tale om en art social slagside, fordi de, der ikke har råd til at spare, skal yde tilskud til dem, der har råd til det.

Ordningen har dog alligevel ikke været nogen succes. Med oprettelsen af i alt 25.000 boligkontrakter, fordelt med 8.000 i hvert af

de to første år, faldende med 25 pct. til 6.000 i det tredje år og med fortsat faldende tendens, må man nok fastslå, at det er en særdeles tvivlsom fordel at bevare denne ordning. Ordningens manglende succes kan nok have noget at gøre med indholdet i hr. Stetters replik, da han her i tinget under den økonomiske debat forleden anførte, at sådanne opsparingsordninger ikke gav fuld dækning for inflationen. Dette er nok rigtigt, og der er derfor så meget større grund til at søge andre veje til sikring af den nødvendige opsparingsforøgelse.

Der kan ikke være nogen tvivl om, at den mest effektive vej til sikring af folks lyst til at spare op er, at der føres en økonomisk politik, som simpelt hen kapper toppen af inflationen. Og når det gælder den situation, så har man vist lov til at sige, at VKR-partiernes stemmeføring er markant, når det gælder om at beskrive de inflatoriske vilkår og virkninger, men flader væsentligt ud, når det gælder konstruktive taler og positiv medvirken til inflationens bekæmpelse.

Ophævelsen af denne ordning passer ind i regeringens samlede antiinflationiske politik, og det gælder også den side af den, som har med besparelser at gøre. Statens udgifter til præmiering af denne opsparing kan med tiden blive af en størrelse, som indebærer, at der efterhånden bliver en besparelse på ca. en halv snes mill. kr. om året, hvis ordningen ophæves med øjeblikkeligt varsel. Selv om det naturligvis er et lille beløb i forhold til allerede foretagne besparelser på 2,4 mia kr. eller mere, så gælder det vel ikke mindst på dette vanskelige område, der hedder besparelser, at det gamle ord om, at det er de mange bække små, der gør den store å, er værd at leve op til. Der er ingen grund til at kimse ad de små besparelser, hvis vi vil nå frem til de yderligere besparelser, alle taler om er ønskværdige.

Forenkling af og besparelser på administrationen er en vigtig del af den økonomiske politik. Denne opsparingsordning er administrativt besværlig, fordi det må kontrolleres, at hver person kun har tegnet én kontrakt. En meget vidtgående mulighed for, at såvel danskere her i landet som danskere i udlandet og fremmede i Danmark kan oprette kontrakter, vil nok have ikke tilsigtede virkninger under et mere udbyg-